

Pe toate căile tale gîndește la Dînsul și El îți va netezi toate cărările tale. Nu fii înțelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu și fugi de rău; aceasta va fi sănătate pentru trupul tău și o înviorare pentru oasele tale. Cinsteste pe Domnul din averea ta și din pîrga tuturor roadelor tale. Atunci jitnițele tale se vor umple de grîu și mustul va da afară din teascurile tale. Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului și nu simți scîrbă pentru muștrările Lui, căci Domnul ceartă pe cel pe care-l iubește și ca un părinte pedepsește pe feciorul care Îi este drag. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și bărbatul care a dobîndit pricepere, căci dobîndirea ei este mai scumpă decît argințul și prețul ei mai mare decît al celui mai curat aur. Ea este mai prețioasă decît pietrele scumpe; nici un rău nu i se poate împotrivi și e binecunoscută tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamănă cu ea. Viață lungă este în dreapta ei, iar în stînga ei, bogăție și slavă; din gura ei iese dreptatea; legea și mila pe limbă le poartă. Căile ei sînt plăcute și toate cărările ei sînt căile păcii. Pom al vieții este ea pentru cei ce o stăpînesc iar cei care se sprijină pe ea sînt fericiți.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de două ori, glasul al 4-lea, însuși glasul :

Cei ce dorim să ne împărtășim Paștilor dumnezeiești, care nu se încep din Egipt, ci din Sion, să ridicăm din mijloc aluatul păcatului prin pocăință. Să ne încingem mijloacele noastre cu omorîrea plăcerilor. Să ne împodobim picioarele cu încălțăminte opritoare de la toată calea rea, și să ne sprijinim pe toiagul credinței; să nu rîvnim la vrăjmașii Crucii Stăpînului, făcîndu-ne pîntecele dumnezeu. Ci să urmăm Celui ce prin post ne-a arătat biruință a-

supra diavolului, Mintuitorului sufletelor noastre.

A mucenicilor :

Cel ce ești preaslăvit întru pomenirea mucenicilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dînșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă..., și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce Doamne, mieluseaua și Maica Ta, s-a mirat și a zis : Ce vedere este aceasta, preaiubite Fiule ? Acestea Ți-a răsplătit Ție poporul cel neplecac și fără de lege, care s-a bucurat de multe minunile Tale ? Ci slavă smereniei Tale celei nespuse, Stăpîne !

Și cealaltă rînduală, după obiceii.

PAVECERNIȚA

Se cîntă acest canon, din Canonul cel mare al cuviosului Părintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul.

Și la fiecare tropar se fac trei închinăciuni, zicînd stihul acesta : Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mîntuire. Acesta este «Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe «El, Dumnezeul părintelui meu, și-L «voi înălța pe El; căci cu slavă s-a «preaslăvit» (de două ori).

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un milostiv dă-mi lacrimi de umilință.

Înainte Ta cad, Iisuse : greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un Îndurat pri-

mește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc.

Să nu intri cu mine la judecată, văzînd faptele mele, cercetînd cuvintele și pedepsind pornirile; ci cu îndurările Tale trecînd cu vederea cele nevrednice ale mele, mîntuiește-mă, Atotputernice.

Vremea este a pocăinței, vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un Îndurat dă-mi lacrimi de umilință.

Bogăția sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sînt de virtuți cuvioase și flămînzind, strig: Dătătorule de milă, apucînd înainte miluiește-mă.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Plecîndu-te dumnezeieștilor legi ale lui Hristos, la Dînsul ai venit, părăsind pornirile plăcerilor cele neoprite și toată virtutea, cu toată cucernicia, ca pe una ai săvîrșit.

Slavă..., **a Treimii :**

Treime, mai presus de ființă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotitoarea celor ce te laudă pe tine, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca o stăpînă curată mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Cîntarea a 2-a :

Irmosul :

Vedeți, vedeți, că Eu sînt Dumnezeu, Care am plouat mană, «și apă din piatră am izvorît de de mult în pustie poporului Meu, cu

«singură dreapta și cu tăria Mea» (de două ori).

Bărbat am ucis, zice, spre rană mie, și tînăr spre vătămare, Lameh plîngînd a strigat; iar tu nu te cutremuri, o suflete al meu, pătîndu-ți trupul și mintea întinîndu-ți.

Turn te-ai meșteșugit să zidești, o suflete! și întăritură să faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul sfaturile tale, și de n-ar fi surpat pînă la pămînt meșteșugirile tale.

O! cum am rîvnit lui Lameh, ucigătorul cel de mai înainte, sufletul ucigîndu-mi, ca pe un bărbat, mintea ca pe un tînăr, și ca pe un frate trupul, ca și Cain ucigașul, cu pornirile cele poftitoare de plăceri.

Plouat-a Domnul de la Domnul oarecînd foc din cer, arzînd fărădelegea cea înfierbîntată a sodomienilor; iar tu ți-ai aprins focul gheenei, întru care vei avea să arzi, o suflete!

Rănitu-m-am, vătămatu-m-am, iată săgețile vrăjmașului au pătruns sufletul meu și trupul! Iată rănile și bubele și betegirile strigă, și vătămurile patimilor mele celor de bunăvoie.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tins-ai mîinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundată fiind întru adîncul răutăților și ți-a întins mîină de ajutor cu milostivire, ca și lui Petru, cerînd cu adevărat întoarcerea ta.

Slavă..., **a Treimii :**

Treime fără început, nezidită, nedespărțită Unime, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, și mă mîntuiește pe mine, cel ce am greșit; a Ta zidirie sînt, nu mă trece cu vederea ci mă iartă și mă scapă de osînda focului.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată Stăpînă Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, și limanul celor înviforați, pe milostivul și Făcătorul și Fiul tău, fă-L îndurat și mie cu rugăciunile tale.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată ; că Însuși ești sfînt și «domn» (de două ori).

Agarei celei de demult, egiptencei te-ai asemănat, suflete, făcîndu-te rob de bunăvoia ta și născînd semeția ca pe un nou Ismael.

Scara lui Iacov o știi, suflete al meu, care s-a arătat de la pămînt pînă la cer; pentru ce n-ai avut temelie tare, dreapta credință ?

Preotului lui Dumnezeu și împăratului celui înstrăinat între oameni de viața lumii, urmează, adică asemănării cu Hristos.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai înainte pînă ce nu ia sfîrșit praznicul vieții ; mai înainte pînă ce nu-ți încuie Domnul ușa camerei celei de nuntă.

Să nu te faci stîlp de sare suflete, întorcîndu-te înapoi ; să te înfricoșeze pilda Sodomei ; sus în Sigor mîntuiește-te.

Rugăciunea celor ce Te laudă pe Tine, Stăpîne, nu o lepăda ; ci Te milostivește, Iubitorule de oameni, și dăruiește iertare celor ce se roagă Ție cu credință.

Slavă..., a Treimii :

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care ești lăudată în treimea Fețelor, mîntuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpînirii Tale cu credință.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune străină ! că alăptînd ai rămas fecioară.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut ; că ai «să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți și a grăit: Auzi-t-am auzul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne» (de două ori).

Timpul vieții mele este scurt și plin de dureri și de răutate ; dar întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă ; ca să nu mă fac cîștig și mîncare celui străin ; Mîntuitorule, Însuși Tu mă miluiește.

După vrednicia împărătească, fiind îmbrăcat cu diademă și cu porfiră, omul cel cu multă avere și dreptul, cel îndestulat de bogăție și de dobitoace, deodată sărăcind de avere, de mărire și de împărăție, le-a pierdut.

Dacă a fost acela drept și mai fără prihană decît toți și n-a scăpat de cursele și viclesugurile înșelătorului, dar tu fiind iubitor de păcate, ticălosule suflete, ce vei face, de se va întîmpla să vină ceva asupra ta din cele negîndite ?

Semeț sînt acum și cutezător și cu inima, în deșert și în zadar. Să nu mă osîndești împreună cu fariseul, ci mai ales dă-mi smerenia vameșului, Unule, Îndurate, drepte Judecătorule, și cu acesta împreună mă înnumără.

Știu Îndurate că am greșit, de am ocărît vasul trupului meu ; dar întru pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă ; ca să nu mă

fac câștig, nici mîncare celui străin. Mîntuitorule, Tu însuși mă miluiește.

Insumi m-am făcut idol, spurcîndu-mi cu poftete sufletul meu. Ci întru pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă; ca să nu mă fac câștig, nici mîncare celui străin. Mîntuitorule, Tu însuși mă miluiește.

N-am auzit glasul Tău, n-am ascultat scriptura Ta, Dătătorule de lege. Ci întru pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă; ca să nu mă fac câștig, nici mîncare celui străin. Mîntuitorule, Tu însuși mă miluiește.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

In adînc de necuviințe mari pogorîndu-te, nu te-ai oprit acolo; ci te-ai suit cu preamărire, cu judecata învederat mai bună la virtutea cea desăvîrșit prin lucrare, minunînd, Marie, firea îngerilor.

Slavă..., **a Treimii :**

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Dumnezeu Te cunosc pe Tine, Dumnezeire una în Treime, ca pe ceea ce ești una cu împărăția și una cu tronul; și strig Ție cîntarea cea mare, ce se cîntă întreit întru cei de sus.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Și ai născut și ești Fecioară, și ai rămas întru amîndouă cu firea fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pîntecele a născut nesimțind dureri. Dumnezeu unde voiește, se biruiește rînduiala firii; că face toate cîte le voiește.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

De noapte mîncînd, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează pe mine la

«poruncile Tale, și mă învață, Mîntuitorule, să fac voia Ta» (**de două ori**).

Celei gîrbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndrepteze, să umbli drept în căile Domnului.

Deși ești fîntînă adîncă, Stăpîne, izvorăște-mi ape din preacuratele Tale vine, ca bînd, să nu mai însetez ca și samarineanca, că izvoare de viață izvorăști.

Siloam să mi se facă mie lacrimile mele, Stăpîne Doamne, ca să-mi spăl și eu ochii inimii și să Te văd cu gîndul pe Tine Doamne, Lumina cea mai înainte de veci.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste preafecită, dorind să te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit doririi; învrednicește-mă dar și pe mine, să dobîndesc slava cea de sus.

Slavă..., **a Treimii :**

Pe Tine Treime Te cîntăm, pe unul Dumnezeu: Sfînt, Sfînt, Sfînt ești Părinte și Fiule și Duhule, ființă neamestecată, Unime căreia noi pururea ne închinăm.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frămîntătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Luiși firea omenească.

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, și «m-a auzit din iadul cel mai de jos «și a scos din stricăciune viața mea» (**de două ori**).

Eu sînt Mîntuitorule drahma cea împărătească, pe care ai pierdut-o de demult; ci aprinzînd făclie pe Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută și află chipul Tău.

Impotrivește-te și te luptă împotriva patimilor trupești, ca Iosua împotriva lui Amalec, biruind pururea gîndurile cele înșelătoare, ca și acela pe gavaoniți.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorît pururea pîraie de lacrimi, Marie, arzîndu-ți sufletul. Al căror dar dă-mi-l și mie, robului tău.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepătimire cerească ai dobîndit, prin viețuirea cea preainaltă de pe pămînt, Maică; pentru aceasta roagă-te să se izbăvească din patimi, cu rugăciunile tale, cei ce te laudă pe tine.

Slavă..., **a Treimii :**

Treime sînt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe și Unime sînt, în fire unită: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Pîntecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi. Deci ca pe un făcător a toate roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

CONDAC, glasul al 6-lea :

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfîrșitul se apropie și ai să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea și toate le plinește.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea «Ta, nici n-am păstrat, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă; «dar nu ne părăsi pe noi pînă în sfîrșit Dumnezeuul părinților» (de două ori).

Stinsu-s-au zilele mele ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta ca Iezechia lăcrimez pe patul meu, ca să mi se adauge anii vieții. Dar care Isaie va să stea pentru tine, suflete, fără numai Dumnezeuul tuturor.

Cad înaintea Ta și aduc Ție ca niște lacrimicuvintele mele: Greșit-am, cum nici păcătoasa n-a greșit; și am făcut fărădelege, ca nimeni altul pe pămînt. Ci fie-Ți milă, Stăpîne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă.

Ingropat-am chipul Tău și am stricat porunca Ta; toată podoaba mi s-a întunecat și cu patimile mi s-a stins făclia, Mîntuitorule. Dar mi-ostivindu-Te, dă-mi bucurie, precum cîntă David.

Intoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse, grăiește lui Dumnezeu, Celui ce știe toate. Tu singur, Mîntuitorule, știi cele ascunse ale mele; ci însuși Tu mă miluiește, precum cîntă David, după mare mila Ta.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigînd către Preacurata Maica lui Dumnezeu, mai întii ai gonit tulburarea poftelor celor cu sila supărătoare, și ai rușinat pe vrăjmașul cel ce te-a întăritat. Ci dă-mi acum ajutor întru necazuri și mie, robului tău.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe Hristos, pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pentru Care ți-ai topit trupul, cuvioasă, roagă-L acum pentru noi robii Săi; ca fiind milostiv nouă tuturor să ne dea viața pașnică celor ce-L cinstim pe El.

Slavă..., **a Treimii :**

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă, Unime sfântă; lumini și lumină și trei sfinte și unul sfânt este lăudată Treimea-Dumnezeu. Ci laudă și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Lăudămu-te, bine te cuvîntăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pe unul din Treimea cea nedespărțită, pe Fiul și Dumnezeu, și tu singură ne-ai deschis nouă celor de pe pămînt cele cerești.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură «heruvimii și serafimii, toată suflărea și zidirea lăudați-L, binecuvîntați-L și-L preainălțați întru toți «vecii» (de două ori).

Alabastru cu lacrimi turnînd pe capul Tău, Mîntuitorule, ca niște mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc și cer să iau iertare.

De n-a și greșit nimeni ca mine, totuși primește-mă, milostive Mîntuitorule, și pe mine cel ce cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: Greșit-am Ție unuia, nelegiuit-am, miluiește-mă.

Milostivește-Te, Mîntuitorule, spre făptura Ta, și mă caută ca un păstor

pe mine, oaia cea pierdută, și rătăcit fiind, răpește-mă de la lup, și mă fă oaie întru pășunea oilor Tale.

Cînd vei șede Judecător ca un milostiv, și vei arăta slava Ta cea înfricoșătoare, Hristoase, o, ce frică va fi atunci, cuptorul arzînd și toți temîndu-se de judecata Ta cea de neocolit.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminîndu-te, te-a dezlegat de întunericul păcatelor: de unde primind tu harul Duhului, luminează, Marie, pe cei ce te laudă cu credință.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune nouă cu adevărat văzînd întru tine, maică, dumnezeiescul Zosima, a fost uimit că înger în trup vedea și cu totul de mirare s-a umplut, lăudînd pe Hristos în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh Dumnezeu.

Părinte cel fără de început, Fiule cel împreună fără de început, Mîngîietorul cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvîntului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și de viață făcător, Treime-Unime, miluiește-mă.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Ca din vopsea de porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel, înlăuntru în pîntecele tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Nașterea cea din zămislire fără de sămînță este de netîlcuit, «rodul Maicii celei fără de bărbat

«este nestricat ; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o «Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu «dreaptă credință te mărim» (de două ori).

Milostivește-Te, mîntuiește-mă, Fiul lui David, miluiește-mă, Cel ce ai tămăduit cu cuvîntul Tău pe cei îndrăciți, și cu glasul cel milostiv ca și tâlharului grăiește-mi: Amin zic ție, cu Mine vei fi în rai, cînd voi veni întru slava Mea.

Un tâlhar Te-a hulit, un tâlhar Dumnezeu Te-a slăvit ; că amîndoi împreună pe cruce erau spînzurați. Dar, o mult Îndurate ! Ca și tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi și mie ușa slăvitei Tale Împărății.

Făptura s-a mîhnit, văzîndu-Te răstignit ; munții și pietrele de frică s-au despicat și pămîntul s-a cutremurat și iadul s-a golit ; și s-a întunecat lumina zilei, văzîndu-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Roade vrednice de pocăință să nu ceri de la mine ; că tăria mea a lipsit întru mine. Dăruiește-mi inimă pururea zdrobită și sărăcie duhovnicească ; ca să-Ți aduc acestea ca o jertfă primită, Unule, Mîntuitorule.

Judecătorul meu și cunoscătorule, Cel ce va să vii iarăși cu îngerii să judeci lumea toată, atunci văzîndu-mă cu ochiul Tău cel blînd, să Te milostivești și să mă miluiești, Iisuse, pe mine care am greșit mai mult decît a greșit toată firea oamenilor.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngerești și adunările omenești le-ai uimit cu viața ta cea minunată, ca cei fără de trup viețuind și firea covîrșind ; pentru care, ca și cum ai fi fost fără materie,

te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fă milostiv pe Făcătorul pentru noi, cei ce te laudăm pe tine, cuvioasă maică, să ne izbăvească de răutăți și de necazurile care împrejur ne cuprind. Ca izbăvindu-ne să slăvim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a mărit pe tine.

Cuvioase Părinte Andreie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andreie cinstite și părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugîndu-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toată mînia, necazul și stricăciunea, și de greșele noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta cu credință.

Slavă..., a Treimii :

Pe Tatăl să-L slăvim, pe Fiul să-L preainălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă ; ca lumină și lumini, viață și vieți, făcătoare de viață și luminătoare marginilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu ; că întru tine ea cu credință împărățind, întru tine se și întărește și prin tine biruind, întoarce toată încercarea și robește pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Apoi se cîntă irmosul în amindouă stră-nile : Nașterea cea din zămislire...

Și cealaltă urmare a Pavecerniței și otpustul.

